Αιρετικοί θεολόγοι (Αγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 22 Φεβρουαρίου, 2012

"Εκεί που ο Χριστός είναι περισσότερο απών, εκεί περισσεύει το χυδαίο και το βάρβαρο..."

Στην εποχή μας πάλι, όλες οι αιρετικές εκκλησίες οικοδόμησαν αμυντικά τείχη γύρω από το Ευαγγέλιο **χρησιμοποιώντας τις επιστημονικές θεωρίες και υιοθετώντας πολλές από αυτές ως κάτι αυθεντικό**. Μολονότι οι μεγαλύτεροι επιστήμονες του καιρού μας σταμάτησαν να θεωρούν και τη θετική ακόμα γνώση –για να μη μιλήσουμε για τις θεωρίες- ως κάτι το αυθεντικό.

Όπως οι στρατιώτες του Πιλάτου ενέδυσαν με φτηνή πορφύρα τον Κύριο Ιησού και ο Ηρώδης με λευκό ένδυμα, έτσι και οι θεολόγοι των αιρετικών περιέβαλαν τον Σωτήρα με το **φτηνό ένδυμα της ειδωλολατρικής φιλοσοφίας και της ψευδοεπιστήμης** για να τον ενδύσουν δήθεν και να τον στολίσουν πιο όμορφα! Μα και στις δύο περιπτώσεις ο Χριστός είναι το ίδιο ονειδιζόμενος και ταπεινούμενος.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία είναι η μόνη στον κόσμο η οποία διατήρησε την πίστη στο Ευαγγέλιο σαν τη μόνη απόλυτη αλήθεια που **δεν χρειάζεται υπεράσπιση μήτε και υποστήριξη από καμία φιλοσοφία ή κοσμική επιστήμη**. Γι’ αυτό, όταν αναγινώσκουμε το ένατο άρθρο του Συμβόλου της Πίστεως· Εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν, ως Μία Εκκλησία εννοούμε την Ορθόδοξη Εκκλησία.

Οι αιρετικοί θεολόγοι ονόμασαν περιφρονητικά την Ορθόδοξη Εκκλησία ως «απολιθωμένη εκκλησία» (Harnack: das Wesen des Christenthums). Για ποιο λόγο; Επειδή, όπως λένε, τούτη η Εκκλησία «δεν πορεύεται κατά την εποχή της» ή «δεν προσαρμόζεται στους καιρούς»! Όμως, **αυτή ακριβώς είναι η δόξα της Ορθοδοξίας, στο ότι αυτή δεν συμπορεύεται με την κάθε εποχή μήτε και προσαρμόζεται σε αυτήν** ακολουθώντας την εντολή του Αποστόλου Παύλου: και μη συσχηματίζεσθε τω αιώνι τούτω (Ρμ. 12, 2).

Πώς μπορεί το αιώνιο να συμπορεύεται με το χρόνο; Πώς το απόλυτο να προσαρμοστεί με αυτό που παρέρχεται; Πώς η Βασιλεία των Ουρανών να συμφιλιωθεί με το βασίλειο του κόσμου και το ακριβό να φιλιώσει με το φτηνό; Εάν

ο κόσμος όλος εν τω πονηρώ κείται (Α' Ιω. 5, 19) πώς μπορούμε να περιορίσουμε το αιώνιο αγαθό και να το υποστηρίζουμε με τη βοήθεια του κακού, να ενισχύουμε το ουράνιο φως με τις καπνογόνες φλόγες που βγάζει το κάρβουνο και το πετρέλαιο;

Υπάρχουν βέβαια και κάποιοι **θεολόγοι στην Ορθόδοξη Εκκλησία οι οποίοι βαδίζουν στα ίχνη των αιρετικών θεολόγων, θεωρώντας ότι το Ευαγγέλιο δεν είναι αρκετά ισχυρό να συντηρηθεί και να αμυνθεί από μόνο του μέσα στην κοσμική θύελλα**. Αυτοί τονώνονται από αιρετικές θεωρίες και αιρετικές μεθόδους. Είναι, με όλη τους την ψυχή, στο πλευρό των αιρετικών, εξωτερικά όμως παραμένουν συνδεδεμένοι με την Ορθόδοξη Εκκλησία, τόσο μόνον, όσο για να συντηρούνται. Είναι οι δήθεν γνήσιοι Βαλκάνιοι για τους οποίους, **όλα όσα βρίσκονται πέρα από το φράχτη φαίνονται καλύτερα και σοφότερα από τα ενδότερα –ακόμα και η συμβιβαστική, ανάμεικτη θεολογία (η παγανοχριστολογία).**

Η Ορθόδοξη Εκκλησία ως σύνολο απορρίπτει τέτοιους θεολόγους και δεν τους αναγνωρίζει ως δικούς της. **Τους ανέχεται** όμως για δύο λόγους: **πρώτον**, επειδή περιμένει να μετανοήσουν και ν' αλλάξουν και **δεύτερον**, μην τυχόν αποβάλλοντάς τους κάμει το κακό χειρότερο δηλαδή τους ωθήσει στην αβυσσαλέα αγκάλη των αιρετικών. Έτσι, θα προκαλούσε την αριθμητική αύξηση των αιρετικών αλλά και θα οδηγούσε σε απώλεια τις ψυχές των άλλων. Τέτοιοι θεολόγοι, δεν είναι φορείς του ορθοδόξου φρονήματος και της ορθοδόξου αυτοσυνειδησίας αλλά **πάσχοντα μέλη του εκκλησιαστικού σώματος** (Α' Κορ. 12, 26). Φορείς του ορθοδόξου φρονήματος και της ορθοδόξου αυτοσυνειδησίας είναι ο λαός, ο μοναχισμός και οι ενοριακοί ιερείς.

Είπε ο ένδοξος Κύριός μας: δόξαν παρά ανθρώπων ου λαμβάνω (Ιω. 5, 41). Η θέση των αιρετικών είναι ακριβώς αντίθετη με τη θέση του Σωτήρος του κόσμου. Αυτοί επιζητούν τη δόξα των ανθρώπων. Αυτοί φοβούνται τους ανθρώπους. Γι' αυτό και **γαντζώνονται στους αποκαλούμενους «ενδόξους ανθρώπους» μέσα στην ανθρώπινη ιστορία, για να στηρίξουν το Ευαγγέλιο και να γίνουν πιο ευάρεστοι στους ανθρώπους του κόσμου τούτου. Και απολογούνται γι' αυτό λέγοντας: το κάνουμε για να τους κερδίσουμε! Ω! Πόσο έχουν εξαπατηθεί! Όσο περισσότερο κολακεύουν τον κόσμο –για να τραβήξουν δήθεν τον κόσμο στην εκκλησία- τόσο αυτός ο κολακευόμενος κόσμος φεύγει ακόμη πιο μακριά από αυτήν. Όσο περισσότερο καμώνονται τους «φωτισμένους»**, τους «αποπνευματοποιημένους» και **τους «σύγχρονους», τόσο ο κόσμος τους περιφρονεί περισσότερο. Είναι στ' αλήθεια αδύνατον να ευαρεστήσει κάποιος και Θεό και ανθρώπους**. Εξάλλου κάθε έμπειρος Χριστιανός γνωρίζει ότι είναι σε κάποιο μέτρο εφικτό το να ευαρεστήσει κανείς το Θεό εν αληθεία και δικαιοσύνη ενώ **τον κόσμο δεν είναι δυνατόν διόλου να τον ευαρεστήσει**, ούτε με την αλήθεια ή το ψεύδος ούτε και με το δίκαιο ή την αδικία.

Επειδή, ο Θεός είναι αιώνιος και αμετάβλητος ενώ **ο κόσμος παροδικός και μεταβαλλόμενος**.

Είπε ακόμα στους Εβραίους ο ένδοξος Κύριός μας: Πώς δύνασθε υμείς πιστεύσαι, **δόξαν παρά αλλήλων λαμβάνοντες, και την δόξαν την παρά μόνου του Θεού ου ζητείτε;** (Ιω. 5, 44). Λόγος που αρμόζει απόλυτα στους **αιρετικούς θεολόγους** και εξηγεί με πληρότητα τη στάση τους ως ικανοποιητική κρίση του Θεού γι' αυτούς. Αν επιζητούσαν τη δόξα που προέρχεται από Θεού τότε θα πίστευαν και στο Ευαγγέλιο του Θεού και δεν θα στρεφόταν μήτε δεξιά μήτε και αριστερά. Μα εκείνοι **επιθυμούν τη δόξα και τον έπαινο των ανθρώπων και γι' αυτό πασχίζουν, τη μαρτυρία του Θεού να την τεκμηριώσουν και υποστηρίξουν με μαρτυρίες ανθρώπινες**. Τούτο είναι και **εφάμαρτο** και **λανθασμένο**. **Θα ήταν τέτοιο ακόμη και τότε, όταν αυτοί δεν θα επιζητούσαν τη δόξα των ανθρώπων προσωπικά για τον εαυτό τους αλλά για την εκκλησία τους**. Επειδή αποτελεί ύβρη για τον Ύψιστο, **το να τεκμηριώνουμε τη μαρτυρία Του με ανθρώπινες μαρτυρίες, να αποδεικνύουν δηλαδή οι άνθρωποι εκείνο που ο Θεός λέει!**

Ποιες είναι οι συνέπειες μιας τέτοιας αιρετικής προσέγγισης του κόσμου; Καταστροφικές! Αλήθεια, καταστροφικές για το Ευαγγέλιο, καταστροφικές για τον κόσμο ολόκληρο, ατομικά και κοινωνικά, στους λαούς που είναι αιρετικοί. **Καταστροφικές για την πίστη, τον πολιτισμό, την οικονομία, την πολιτική, το γάμο, για όλα και σε όλα. Γιατί η σχέση μας με το Χριστό, καθορίζει με μαθηματική ακρίβεια όλες τις άλλες σχέσεις μας με όλους και με όλα.**

Ενώ ο Χριστός λέει: χωρίς εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν (Ιω. 15, 5), **ο αιρετικός κόσμος με χίλιους τρόπους εκφράζει την ακόλουθη σκέψη: χωρίς το Χριστό μπορούμε να κάνουμε τα πάντα. Όλος ο σύγχρονος πολιτισμός είναι στραμμένος εναντίον του Χριστού.** Όλες οι μοντέρνες επιστήμες συναγωνίζονται ποια θα καταφέρει το ισχυρότερο χτύπημα στη διδαχή του Χριστού. Είναι η επανάσταση των χυδαίων υπηρετριών εναντίον της κυρίας τους· είναι επανάσταση της κοσμικής επιστήμης εναντίον της ουράνιας επιστήμης του Χριστού. Όμως, όλη αυτή η επανάσταση καταλήγει στις μέρες μας σε αυτό που είναι γραμμένο, με τόση μάλιστα σαφήνεια: **φάσκοντες είναι σοφοί, εμωράνθησαν** (Ρμ. 1, 22).

Στ' αλήθεια δεν ξέρει κανείς πού βρίσκεται η μεγαλύτερη παραφροσύνη του σύγχρονου κόσμου που έχει εκπέσει από το Χριστό: στην προσωπική ζωή του καθενός ή στο γάμο; στο σχολείο ή στην πολιτική; στις οικονομικές δομές ή στις νομικές διατάξεις; στον πόλεμο ή στην ειρήνη; Παντού βλέπει κανείς αυτό που ονομάζουμε χυδαίο και βάρβαρο. **Εκεί που ο Χριστός είναι περισσότερο απών, εκεί**

περισσεύει το χυδαίο και το βάρβαρο. Το ψεύδος και η βία θριαμβεύουν.

Ας αισχύνονται οι αιρετικοί θεολόγοι και οι προϊστάμενοι των αιρετικών εκκλησιών που με τη βοήθεια του Χριστού αναδείχθηκαν κυρίαρχοι και ηγεμόνες όλων των λαών της γης. Έχουν κάθε λόγο να αισχύνονται. Γιατί σαν άλλοι ανόητοι Γαλάτες, ενώ άρχισαν με το πνεύμα τελειώνουν στη σάρκα –ω ανόητοι Γαλάται… ούτως ανόητοί εστε; εναρξάμενοι πνεύματι νυν σαρκί επιτελείσθε; (Γαλ, 3. 1, 3). Αυτοί είναι οι κύριοι ένοχοι για το ότι οι λαοί τους ξέφυγαν από τον ορθό δρόμο και άρχισαν να χωλαίνουν και από τα δύο πόδια, προσκυνώντας πότε το Θεό στην Ιερουσαλήμ και πότε τους χρυσούς μόσχους στη Σαμάρεια.

Όπως κάποτε οι άπιστοι Εβραίοι καταπατούσαν τις εντολές του Θεού τη μία μετά την άλλη και πορευόταν κατά τις επιθυμίες του κόσμου και των καρδιών τους, το ίδιο έπραξαν τώρα και τούτοι με τη διδαχή του Χριστού, του κυρίαρχου όλων των διδαχών. Υπονόμευσαν και κατήργησαν το ένα δόγμα μετά το άλλο, εξαφάνισαν όλες τις ευαγγελικές εντολές, απέρριψαν τις αποστολικές και πατερικές διατάξεις, εξευτέλισαν όλους τους λόγους των Αγίων και τα ασκητικά παραδείγματα τα κατέστησαν μύθους.

Το ισχυρότερο πλήγμα που κατέφεραν στο Ευαγγέλιο οι αιρετικοί θεολόγοι είναι το ότι αμφισβήτησαν τη θεότητα του Μεσσία του κόσμου, κάποιοι μονάχα αμφιβάλλοντας ενώ κάποιοι άλλοι απορρίπτοντάς την ολοκληρωτικά. Ακολούθησε ολόκληρη σειρά άρνησης των πνευματικών αληθειών όπως η ύπαρξη των Αγγέλων και των Δαιμόνων, του Παραδείσου και της Κολάσεως, της αιωνίου δόξης των Αγίων και των Δικαίων, της νηστείας, της δυνάμεως του Σταυρού και της αξίας της προσευχής κ.ο.κ.

Με μια λέξη, οι αιρετικοί θεολόγοι ασχολήθηκαν με τις προσαρμογές και εξομοιώσεις ακόμα από το σχίσμα της Δύσης από την Ανατολή, μα πιο εντατικά τα τελευταία 150 έτη. **Προσάρμοσαν τον ουρανό στη γη, το Χριστό στους άλλους «ιδρυτές θρησκειών» και το Χαρμόσυνο Άγγελμα στις άλλες θρησκείες**· την ισραηλιτική, την μωαμεθανική και την παγανιστική. **Όλα δήθεν στο όνομα της «ανεκτικότητας» και «προς όφελος της ειρήνης» μεταξύ ανθρώπων και λαών**. **Όμως, ακριβώς εδώ βρίσκεται η αρχή και η σύλληψη πολέμων και επαναστάσεων πρωτάκουστων στην ιστορία του κόσμου. Γιατί η αλήθεια με τίποτε δεν ανέχεται να ενωθεί με την ημιαλήθεια και το ψεύδος.**

Η θεοσοφική άποψη ότι η αλήθεια βρίσκεται διασκορπισμένη σε όλες τις θρησκείες, φιλοσοφίες και μυστήρια, υπερίσχυε και στους αιρετικούς θεολόγους του δυτικού κόσμου. Έτσι, λένε, θα πρέπει και στο Χριστιανισμό να υπάρχει κάποια δόση αλήθειας όπως και στο Ισλάμ και στον Ινδουϊσμό ή στον Βραχμανισμό, στον Πλάτωνα και στον Αριστοτέλη,

στη Ζεντ-Αβέστα, στις Τάντρες και Μάντρες του Θιβέτ. Αν ήταν έτσι, τότε η κιβωτός της ανθρωπότητας θα έπλεε δίχως ελπίδα μέσα στο σκοτεινό ωκεανό της ζωής, χωρίς πυξίδα και καπετάνιο.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Επισκόπου Αχρίδος 1956 "ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ", ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ")

(Πηγή ηλ. κειμένου: impantokratoros.gr)